Професорка психології Каліфорнійського університету К. Маслач деталізувала поняття «*професійного вигорання*» як синдрому фізичного та емоційного виснаження (розвиток негативної самооцінки, негативного ставлення до роботи та втрати розуміння співчуття щодо клієнтів тощо), який супроводжується втратою творчого потенціалу, порушеннями на рівні міжособистісного спілкування. Фахівці, які працюють у системі «людина-людина», а саме: медичні працівники, юристи, соціальні працівники, психіатри, психологи, вчителі постійно стикатися з негативними емоційними переживаннями своїх клієнтів (пацієнтів, вихованців), тому і зазнають підвищеного емоційного напруження. На розвиток процесу вигорання впливають індивідуальні особливості нервової системи людини, темперамент, інтравертний тип характеру, які не поєднуються з вимогами професій типу «людина-людина». Процес вигорання, що виникає в результаті внутрішнього накопичення негативних емоцій без відповідної «розрядки», розвивається дуже поступово: I стадія триває 3-5 років, II – 5-15 років, III – від 10 до 20 років; на його тлі можуть загострюватись хронічні і виникати нові хвороби. Постійна емоційна перевтома переходить у фізичну, що може провокувати стан пригніченості, апатію, спалахи роздратування, відчуття постійної напруги, дискомфорту. Професійне вигорання характеризується наявністю психофізичних симптомів (почуття постійної, неминаючої втоми, частий безпричинний головний біль, розлади шлунково-кишкового тракту; порушення сну, помітне зниження зовнішньої і внутрішньої сенсорної чутливості: погіршення зору, слуху, нюху і дотику, втрата внутрішніх, тілесних відчуттів), соціально-психологічних (байдужість, нудьга, пасивність і депресія тощо) та поведінкових симптомів (зневіра, зниження ентузіазму до роботи, байдужість до результатів; невиконання важливих, пріоритетних завдань), що суттєво впливає на якість професійної діяльності.

Отже, професійне вигорання в умовах глобального поширення стресогенних навантажень є актуальною проблемою та потребує своєчасної адекватної діагностики, лікування та профілактики з метою покращання якості громадського здоров’я.

Шилепницький П. І.

РОЛЬ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА ЯК ІНСТРУМЕНТУ БОРОТЬБИ З ПАНДЕМІЄЮ КОВІД-19

Кафедра соціальної медицини та організації охорони здоров’я
Буковинський державний медичний університет

Співпраця держави та приватного сектору у сфері розбудови інфраструктури загального користування та надання пов’язаних послуг, які оформлені через механізм державно-приватного партнерства (ДПП) важко переоцінити. Адже залучаються ресурси, інновації та досвід приватного сектору, що дає змогу як підвищити якість і знизити собівартість надаваних послуг разом із скороченням терміну реалізації інфраструктурних проектів, так і спрямувати вивільнені в результаті цього бюджетні ресурси на задоволення найбільш нагальних соціальних потреб.

Метою дослідження є аналіз особливостей розвитку державно-приватного партнерства в умовах пандемії Ковід-19. Завдання є наступними: дослідити вплив пандемії коронавірусу на розвиток світової економіки; проаналізувати особливості застосування ДПП в медичній сфері як інструменту боротьби з Ковід-19. Матеріалами слугували публікації вітчизняних і зарубіжних науковців та експертів міжнародних організацій.

За окремими оцінками, вірус знизив глобальне економічне зростання в 2020 році до -3,2% в річному обчисленні з прогнозованим відновленням на 6,0% у 2021 році. Очікується, що світова торгівля впаде на 5,3% у 2020 році, але, за прогнозами, зросте на 8,0% у 2021 році. Це безпосередньо вплинуло на реалізацію проектів державно-приватного партнерства з низки причин. Передовсім, економічна рецесія означає зниження економічної активності, що відповідно впливає на рівень попиту на об’єкти економічної інфраструктури (платні дороги, мости, морські та аеропорти тощо) та пов’язані з ними послуги, а також надходження від них; це у свою чергу демотивує інвесторів щодо вкладення ресурсів у такі проекти.

Водночас, був розширений діапазон співпраці держави та приватного бізнесу у формі державно-приватного партнерства як інструменту боротьби з пандемією коронавірусу. Окрім традиційних підходів щодо розбудови об’єктів інфраструктури та надання пов’язаних послуг, предметом угод стали проведення прикладних досліджень у галузі розробки вакцин та ліків від Ковід-19, розробки, спрямовані на виявлення і діагностику захворювання, відстеження пацієнтів, запобігання зараженням та захисту медичного персоналу.

В якості прикладу можна навести Ізраїль з його співпрацею між медичною сферою, оборонною промисловістю та приватними компаніями в їхніх зусиллях надати Міністерству охорони здоров’я неінвазивні пристрої вентиляції. Результатом стала розробка простих моделей вентиляційних пристроїв за низькою ціною з наявних ресурсів і перепрофілювання виробничих ліній оборонних компаній для їх виробництва.

Таким чином, незважаючи на економічну рецесію, державно-приватне партнерство зуміло проявити свій потенціал у сфері охорони здоров’я на прикладі боротьби з коронавірусом.

СЕКЦІЯ 22
ФІЗИЧНІ ДОСЛІДЖЕННЯ В МЕДИЦИНІ

Fediv V.I.

QUANTUM DOT AS FLUORESCENCE/MAGNETIC RESONANCEDUAL-MODAL IMAGING AGENT

Department of Biological Physics and Medical Informatics
Bukovinian State Medical University

Dual-modal imaging by combining magnetic resonance (MR) and near-infrared (NIR) fluorescence can integrate the advantages of high-resolution anatomical imaging with high sensitivity in vivo fluorescent imaging, which is expected to play a significant role in biomedical researches.Therefore, it is highly desirable to develop a dual-modal imaging probe for both cell fluorescence imaging and *in vivo*MRI with high sensitivity and deep penetration.

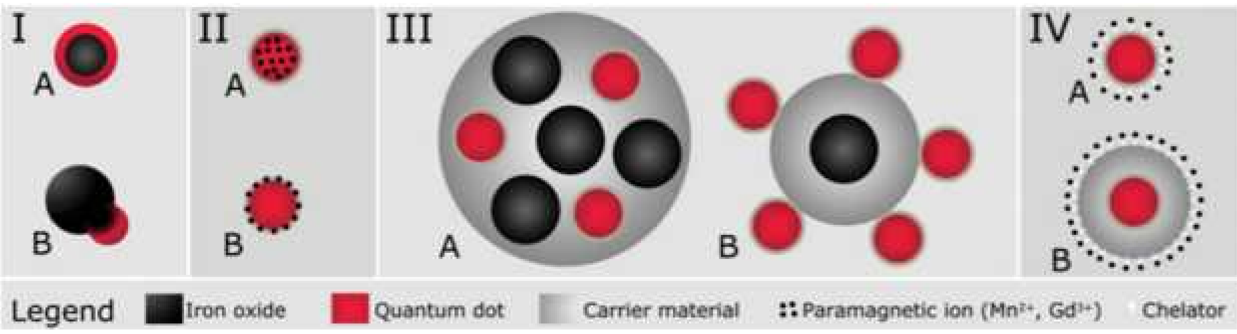

Figure. Schematic representation of the four types of magnetic quantum dots.
(I. Core-shell and heterostructures of magnetic and semiconductor materials; II. Semiconductor nanoparticles doped with paramagnetic ions; III. Composite particles combining magnetic and semiconductor nanoparticles; IV. Semiconductor nanoparticles with a paramagnetic coating of Gd-chelates.)

Quantum dots (QDs) have attracted attention as fluorescent nano-probes in biomedical imaging because of their unique optical properties of broad absorption, narrow emission, tunable emissive wavelength and excellent resistance to lightbleaching. Magnetic resonance imaging (MRI) contrast agents are widely used to increase the contrast difference between normal and abnormal tissues.The majority of MRI contrast agents are either paramagnetic (usually made from dysprosium (Dy^{3+}), the lanthanide metal gadolinium (Gd^{3+}), or the transition metal manganese (Mn^{2+})) or superparamagnetic (iron oxide) magnetite particles.